



VERLAAT DE PLANEET

evolutie gaat door

De planeet Aarde is er al aanzienlijk langer dan de mens. Ze ontstond 4.5 miljard jaar geleden en lange tijd was zij slechts een eenzame rots in de ruimte. Pas na drie miljard jaar evolueerde de biosfeer. Daarna kwamen de planten, de dieren en nog één miljard jaar later: de mens.

Wij zijn er pas net. Toch blijft onze aanwezigheid niet onopgemerkt. Geen andere diersoort heeft haar omgeving zo ingrijpend naar haar hand gezet als de mens. Ergens, zo'n 200.000 jaar geleden, is dat begonnen. Er was nog geen Nobelprijs voor het geniale idee om een dierenhuid te gebruiken als vacht, voor de beheersing van het vuur, de uitvinding van de speer en de schoen. Stuk voor stuk uitzonderlijk inventieve vondsten, die het niet alleen mogelijk hebben gemaakt ons staande te houden in onze oorspronkelijke natuurlijke omgeving, maar deze zelfs naar onze hand te zetten en te domineren. De mens was niet altijd zo invloedrijk. Lange tijd waren we een marginale, onopvallende diersoort ergens midden in de voedselketen, die de omgeving niet meer beïnvloedde dan gorilla's, vlinders of kwallen. We bleven voornamelijk in leven door planten te verzamelen, insecten te vangen, kleine dieren te besluipen en van kadavers te eten die waren achtergelaten door veel sterkere roofdieren waarvoor we in continue angst leefden. Wist u dat de genetische variatie binnen de gemiddelde troep chimpansees gro-

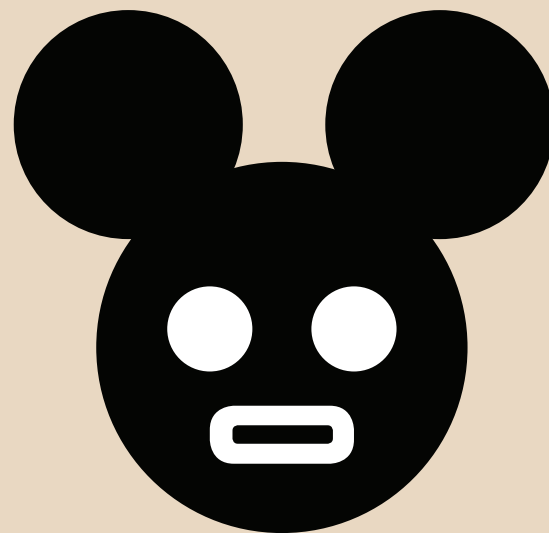
ter is dan die tussen de zeven miljard levende mensen op aarde? Onderzoekers menen dat dit komt omdat de mensheid ooit bijna uitgestorven was. De gehele wereldbevolking stamt af van de kleine groep overlevenden. Eigenlijk is het een wonder dat we er nog zijn. Vergeleken met veel andere dieren is de mens fysiek een verbazingwekkend fragiel wezen. Waar andere dieren specifieke zintuigen, organen en reflexen hebben die ze in staat stellen te overleven in een bij hen passende omgeving, is er voor de mens geen omgeving waarvoor we van nature zijn toegerust. Deze zwakte is tegelijkertijd een kracht gebleken. Juist daardoor heeft de mens zich kunnen verspreiden van de Savanne tot de Noordpool, van de bodem van de oceaan tot aan de Maan! Dat is een unieke prestatie.

Sommigen menen zelfs dat de mens de Aarde zou moeten ontstijgen om het heelal te gaan bevolken. Op zichzelf is dat een fraaie gedachte, al is het maar om te voorkomen dat de mensheid plotsklaps zou uitsterven wanneer een flinke meteoriet onze planeet raakt. Dat zou zonde zijn. Toch is het misschien nog te vroeg om op andere planeten ons heil te zoeken. Laten we eerst proberen een aantal kwesties op onze moederplaneet op orde te brengen. Want het moet gezegd, onze aanwezigheid op Aarde verloopt niet zonder problemen: klimaatopwarming, ontbossing, plastic in de oceanen, radioactieve straling, afname van biodiversiteit. Je zou er weemoedig van worden. Soms lijkt het of de mens meer kwaad dan goed doet! Het idee dat de mens de Aarde alleen maar beschadigd, wordt breed gedragen.

Sommigen menen zelfs dat de Aarde er beter voor zou staan als de mens er helemaal niet was geweest. Is de mens eigenlijk een plaag? En zou het uitsterven van de mens geen ramp maar een geschenk voor de Aarde zijn? Of is deze misantropische gedachte slechts een vorm van zelfhaat?

Misschien moeten we ophouden de mens te zien als een tegennatuurlijk soort die de Aarde alleen maar bederft en vernietigt, maar als een evolutionaire katalysator die haar omgeving transformeert. Een terugblik op de geschiedenis van de Aarde leert ons dat het niet de eerste keer is dat een nieuw geëvolueerde soort het bestaande leven opschudt. Ook het begin van meercellig leven zo'n anderhalf miljard jaar geleden, veranderde de atmosfeer en het aanzicht van de Aarde. Ook de komst van gewervelde dieren tijdens de Cambrische explosie, zo'n 500 miljoen jaar geleden zorgde voor opschudding. Niks nieuws onder de zon. Evolutie gaat door. Maar een belangrijk verschil is dat wij mensen kunnen kiezen en op ons handelen kunnen reflecteren. Hoe kunnen we een pad kiezen dat niet alleen bevredigend is voor de mens, maar ook voor alle andere soorten en dat planeet als geheel?

Mochten we ooit de planeet verlaten, laat het geen vlucht zijn vanuit een uitgeleefde, opgebruikte en bedorven omgeving. Maar een positieve stap, ingegeven vanuit kracht, balans, nieuwsgierigheid en een behoefte om het menselijke verhaal ook op andere plekken te vertellen.



**ONZE ECONOMIE
IS IN OORLOG
MET HEEL VEEL
LEVENSFORMEN OP
AARDE, INCLUSIEF
DE MENS.**



**HET IS TIJD
VOOR DE MENS
OM HET
ZONNESTELSEL
TE BETREDEN.**



**WE MOETEN ONZE
POSITIE IN HET NIEUWE
UNIVERSUM AANVAARDEN.**





**Het is een
drone-natie
waar alles en
iedereen op
afstand wordt
gecontroleerd.**



**ER IS EEN ENORME DRANG
OM DE VRIJHEID VAN
MENINGSUITING IN DE
WERELD GELIJK TE TREKKEN.**

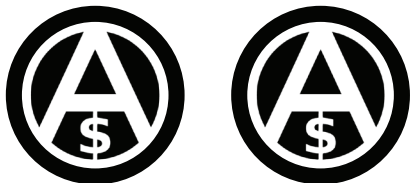
Alle mensen
hebben drie
levens:

PUBLIEK

PRIVAAT

GEHEIM.





De echt
ONGEMAKKELIJKE
WAARHEID

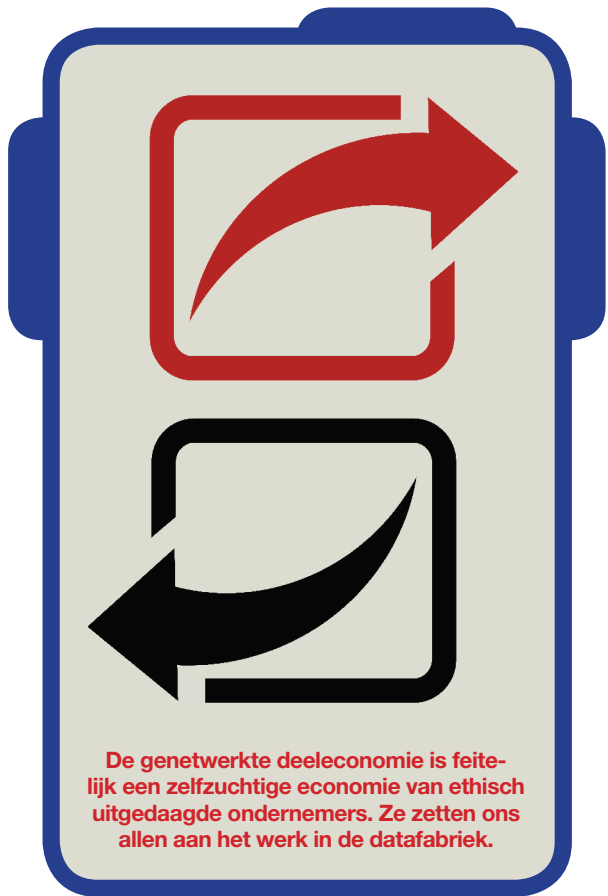
is niet dat het om fossiele
brandstoffen gaat, maar om

KAPITALISME.

Pas als de laatste boom is gekapt,
de laatste vis is gevangen, en de
laatste rivier is vergiftigd



REALISEREN WE ONS
DAT WE GELD
NIET KUNNEN ETEN.





**Klimaat-
verandering
vereist dat
we minder
consumeren.**



**COMPUTER-
VIRUSSEN
ZIJN
LEVENDE
ORGANISMEN.**



De singulariteit
is een herhaling
van de Big Bang –
het Omega-punt dat
het menselijk bestaan
voltooit en de illusie
van de lineaire tijd
beëindigt.

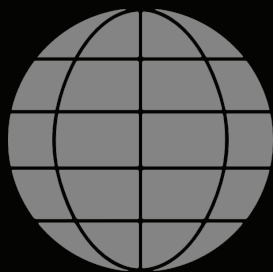


**ER ZAL
GEEN
SINGU-
LARITEIT
KOMEN.**



9.6
MILJARD

Het grootste probleem van de mensheid
in de komende eeuw is hoe je een betere
kwaliteit van leven bereikt zonder het
milieu volledig te verwoesten.



DOOR DE EEUWEN HEEN:



MIGRATIE
hoort bij het
LEVEN.



**ONZE LEIDERS
HEBBEN
EEN OBESITAS-
EPIDEMIE
VEROORZAAKT.**



**Een land dat zijn
energiebronnen
niet beheerst,
heeft zijn
toekomst niet
in de hand.**